

[Brusvang]

at det trods alt er en for stor belastning for erhvervslivet, og at kredsen af personer, der bliver begunstiget, er for snæver.

Når jeg gerne vil markere disse synspunkter, uagtet jeg stemmer for, fordi jeg har ladet mig overbevise af min ordfører om, at der trods alt er så væsentlige positive ting i det, at vi ikke bør sinke denne sag, så er det med det sigte at gøre det klart for regeringen, at man eventuelt må være indstillet på, at denne lov kommer hurtigere til revision end måske ellers forudset, så snart de første erfaringer er gjort, herunder altså også de negative erfaringer, som jeg i hvert fald personligt befygter.

Arbejdsministeren (Auken):

Vi havde jo en ganske indgående drøftelse ved anden behandling af dette forslag og en vurdering af de alternativer, man mente at have til forslaget. Det skal jeg ikke trætte med at gentage her ved tredje behandling, men kun knytte nogle ganske få bemærkninger til bl.a. noget, som hr. Glistrup på vegne af fremskridtpartiet har sagt.

Det gjorde et lidt forstemmende indtryk på mig at høre, at fremskridtpartiet her i dag kunne harcelere over, at der var arbejdsløse i dette land, som havde råd til at have egen bil, som havde råd til at have farvefjernsyn, og jeg forstod, at de i fremtiden måske ligefrem kunne komme i vanskeligheder i forhold til fremskridtpartiet, hvis de også havde sommerhus.

Er det virkelig udtryk for en holdning, som deles af mange mennesker i dette land i 1978, hvor vi har en omfattende arbejdsløshed, at man kan harcelere over, at de ledige også har mulighed for at køre i bil, også har mulighed for at se farvefjernsyn som alle andre borgere? Skal vi nu opleve, at fremskridtpartiet her i folketinget vil fremsætte forslag – sådan forstod jeg næsten hr. Glistrup – om forringelser for de arbejdsløse, nedsættelse af dagpengesatser osv.? Ja, så håber jeg, at man i det store flertal i denne sal vil fastholde de solidariske grundsynspunkter, der har præget vores holdning til de ledige, og med foragt afvise sådanne tanker.

Må jeg endelig sige til hr. Glistrup, at hr. Glistrup burde fortælle offentligheden, hvad der er sandheden om fremskridtpartiets holdning til disse ting. Fremskridtpartiet er

ikke tilhænger af forbedringer for førtidspensionister. Fremskridtpartiet har stillet ændringsforslag efter ændringsforslag i forbindelse med de årlige finanslovsforslag, hvor man vil afskaffe enkepension, hvor man vil forringe forholdene for invalidepensionister, og man har aldrig stemt for forbedringer for disse førtidspensionistgrupper.

Og i dag stemmer man altså også imod efterlønsforslaget. Man siger, at man bl.a. stemmer imod det, fordi man ikke kan vurdere de økonomiske virkninger, selv om de er meget velbelyste, samtidig med at man ved andenbehandlingen stemte for indgribende ændringsforslag med meget store samfundsøkonomiske omkostninger, som ikke var tilstrækkeligt belyst, men det mente man godt at man kunne gøre alligevel.

Jeg synes, det er svært at finde – for nu at bruge hr. Glistrups nye udtryk – bare et »te- skestik« sympati i fremskridtpartiets holdning til de ledige og til de nedslidte på arbejdsmarkedet.

Så vil jeg sige til fru Grethe Fenger Møller: mener fru Grethe Fenger Møller virkelig, at der er én eneste tjenestemand i dette land, der bliver ringere stillet, fordi vi gennemfører efterlønsforslaget? Kan man påvise én eneste tjenestemand i dette land, der får forringet sine forhold, fordi der gennemføres et efterlønsforslag? Kan man ikke tværtimod sige, fru Grethe Fenger Møller, at tjenestemændenes mulighed for på en rimelig måde i forbindelse med de kommende forhandlinger – som finansministeren har givet tilsagn om det – at diskutere og forhandle spørgsmålet om forbedringer af deres førtidspensionsforhold er blevet aktualiseret, er blevet rimeliggjort af den omstændighed, at vi i dag gennemfører et efterlønsforslag?

Jeg synes, at fru Grethe Fenger Møller i sin voldsomme bejlen til tjenestemandsgupperne skulle undlade at benytte en argumentation, hvor man ligesom vil sige, at tjenestemændene bliver dårligere stillet igennem dette forslag. Det bliver tjenestemændene ikke. I øvrigt er der jo ganske betydelige grupper inden for den offentlige sektor, som er arbejdsløshedsforsikrede, og som direkte vil få en kraftig forbedring i kraft af, at efterlønsforslaget nu gennemføres.

Så siger fru Grethe Fenger Møller, at dette er en socialpolitisk foranstaltning, og derefter går fru Grethe Fenger Møller over til at sam-